

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Ljubljanska mestna hranilnica.

Kakor je znano, je uzrok nesigurnemu, rekli bi, težavnemu položaju v premeri k drugim majhnega naroda slovenskega to, da je še pridelen petim upravnim okolišem, namreč kronovinam Kranjske, Štajerske, Koroške, Primorske in Ogerske. Zaradi tega razkosanja morejo biti Slovenci le v njihovem središču na Kranjskem odločujoč činitelj, v družih deželah — potisnjeni v manjšino — zlasti v deželnih zastopih ne morejo priti do nobene veljave.

Torej le na Kranjskem so razmere za Slovence ugodnejše, le ondu jim poslednjih devet let ni treba boriti se za ohranjenje narodnosti.

Kako je pa na Štajerskem, Koroškem in Primorskem? Že večkrat smo imeli povod naglašati, da se v teh kronovinah za Slovence ni dosti na bolje obrnilo, četudi že devet let vlada Taaffe. Vsakdo ve, namreč vsakdo, ki se zanima za politične dogodke, da so morali Slovenci v teh treh

deželah vsako trohico narodnega napredka svojega priboriti in ga še morajo. V kolikih slučajih morali so klicati na pomoč ministerstva, da še celo najvišje sodne instance, da se ubranijo nasilnosti.

Tako je v narodnem oziru.

To neprestano borenje za ohranitev narodnosti, za enakopravnost slovenščine v šoli in uradu, pa stavlja, kar se razume samo po sebi, do slovenske itak relativno le malobrojne inteligence v nazadnje imenovanih deželah največje zahteve, ter absorbira skoro vse njene sile, tako da se nepristranski opazovalec mora čuditi, da se narodna stranka ondu more sploh še poleg narodne borbe brigati za gospodarski napredek naroda slovenskega. Pa zlasti odlični štajerski rodoljubi slovenski so pred malo leti, spoznavši, da je neobhodno potrebno, da dosežejo gospodarsko nezavisnost, napeli vse sile svoje, da pomorejo tudi v tem oziru.

Glavni činitelj te nezavisnosti od družih narodnih in političnih strank je, kakor znano, kapital, ki v sedanji dobi igra najznamenitejšo ulogo. Kapital, denar, zbira se pa v denarnih zavodih, kateri potem morejo v odločilnih trenutkih uplivati na stranke (dolžnike), ki so od njih zavisne, ne glede na to, da je olikanemu človeku kaj mučno, pri političnih nasprotnih iskati denarne pomoči.

Štajerski Slovenci so si prizadevali, da osnujejo, kolikor je mogoče, denarnih zavodov. Ker je pa snovanje hranilnic združeno z mnogimi težavami in ovirami ter je v okrajih, v katerih ima nemško-liberalna stranka v rokah razne zastope, za narodno stranko zavsem nemogoče, morali so se lotiti snovanja posojilnic. Kako so se razvili ti zavodi, je znano častitim čitateljem našim, iz letnega poročila zveze slovenskih posojilnic, katero slednje leto priobčimo v listu našem.

Posojilnice pa po bitstvu svojem praviloma morejo zadoščati le osebnemu, ne pa realnemu kreditu. Za poslednji so hranilnice.

Že iz tega uzroka zmatralo se je za potrebno, da se osnuje večja narodna hranilnica in mestna občina Ljubljanska je že pred dvema letoma prosila za dovoljenje tacega zavoda. Sedaj se je pridružil še nek drug moment. C. kr. pravosodnje ministerstvo je lani dovolilo slovenske zemljiške uknjižbe, čemur je ugovarjala vsa nemška stranka od prvega do zadnjega. Štajerske hranilnice so, trkajoč na

svoj monopol, sklenile glede hipotekarnega kredita, da ne dajo posojila na nobeno zemljišče, na katerem je že kaj v slovenščini uknjiženega; da še več, zavrnile so vse take prošnje, naj je jim bil dodan tudi potrjen nemški prevod, kot take, „o katerih se nema obravnavati“ („nicht in Verhandlung zu nehmen“). — Nemško-liberalna stranka hoče s tem preprečiti oziroma onemogočiti slovenske zemljiške uknjižbe in žal vemo že za slučaje, da slovenski odvetniki in beležniki iz strahu pred tacimi posledicami kupne in prepodajne pogodbe pišejo v nemščini namesto v slovenščini ter je dajo v nemščini uknjižiti.

Slovensko uradovanje je torej pri nas na Spodnjem Štajerskem zavisno od tega, da dobimo večjo narodno hranilnico.

Vsak domoljub mora zmatrati osnovo tacega denarnega zavoda za nujno potrebo!

Ko vemo, da je že skoro pol leta minulo, kar je vlada potrdila pravila in poslovni red mestne hranilnice Ljubljanske, da so že pripravljeni uradni prostori in tiskovine (tako smo vsaj čitali pred nekaterimi meseci v „Slov. Narodu“), čakamo mesec za mesecem vesti, da se je otvorila. Pa zastoj! in tako se že leto bliža h koncu in „slovenska metropola“ izvenkranjskim Slovincem ne prihiti na pomoč.

Mi seveda ne moremo vedeti, v koliko zadržujejo otvorjenje tega zavoda lokalne razmere ali pa celošobni oziri, naša časnikarska dolžnost je pa opozarjati na to odločujoče kroge Ljubljanske, tembolj ker so nas že večkrat prosili somišljeniki naši, da naj to storimo. („Südost. P.“)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. decembra.

Nemški listi se jeze, da so slovenski poslanci v državnem zboru stavili predlog, da se državnozborni volilni red za Koroško tako premeni, da bode Slovincem mogoče zmagati v dveh volilnih okrajih, kriče, da se s takimi predlogi kali mir, ki je dosedaj vladal v koroški deželi, in da kranjski državni poslanci nemajo pravice utikati se v koroške zadeve. Res čudni so nemški liberalci, vedno zagovarjajo celokupnost države nasproti federalizmu,

LISTEK.

Talent in genij.

Ruski spisal Belinskij, prevel Ivan Kapler.

Za označevanje različnih stopenj umetniške nadarjenosti rabita se navadno dve besedi: talent in genij. Pod prvo razume se nižja, pod drugo — višja stopnja stvarilne sposobnosti. Ali tako razdeljenje je dovolj nedoločno; ne podaja mere („kriteriuma“) za določilo („opredeljenje“) visokosti umetniške moči. Res, da se talent in genij razlikujeta drug od drugega s tem, da je prvi nižji od drugega, in drugi višji od prvega, ali v čem ravno nižji ali višji — to se vpraša? Jedna glavnějšíh in bistvenějšíh lastnosti genija je izvirnost in samostojnost, potem vseobčnost in globokost njegovih idej in idejalov, in naposled njih zgodovinski upliv na dobo, v katerej on živi. Genij odkriva vselej se svojimi deli nov, pred njim nikomur znan, od nikoga opazovan svet istinitosti. Tolpa živi in se giblje, ali nezavedno; ko je že preživela določen

zgodovinski moment, in ko že v sebi nosi vse elemente novega življenja, drži se še uporneje oblik starega. Prikaže se genij — in oznanjuje ljudem novo življenje, katerega početke so že v sebi nosili, in katerega korenina se je že v preteklem samem skrivala. Ali tolpa ne prizna svojega sodelovanja pri delu genija; divje in sovražno gleda na novi svet misli in oblike, kateri se odkriva v njegovih delih in le malo jih pristopi na njegovo stran, in še le nova pokolenja utrdijo za njim zmago. Ime genija — milijon zato, ker nosi v svojih prsih trpljenje, radosti, nadeje in napore milijonov. In v čem vendar obstoji vseobčnost njegovih idej in idejalov: oni zadevajo vse, oni so vsem potrebni, oni bivajo ne le za izbrane, ne za ta ali oni stan, nego za ves narod, in čez njega tudi za vse človeštvo. Nasproti pa je posebnost (specijalnost) in izključljivost lastna talentu, — in zatorej so talenti, katerih proizvodi godijo ali le veselini in srečnim, ali le melanholičnim in nesrečnim, ali le olikanim krogom občinstva, ali le nižjim slojem i. t. d. So ljudje, ki so nepričakovano odkrivali v sebi talent vsled kakega zunanega slučajnega udara: ta, ker

je oslepel, drugi, ker je izgubil ljubljeno žensko, tretji, ker je trpel za pravično stvar ali za prestop, v katerem je bil nedolžen i. t. d. Brez teh slučajnostij bi vsi ti ljudje nikdar ne bili postali pesniki. Se ve, da je vsak izmed njih pesnik jedne in iste harmonije, in da vedno jedno in isto poje, in zato godi le ljudem, kateri ž njim jednako čutijo, in kateri nahajajo v njegovih proizvodih odmev svojih lastnih čutil ali spomine enakih odnošajev svojega življenja. Pomanjkanje izvirnosti in samostojnosti je vselej karakterističen znak talenta: živi ne svoje, nego ptuje življenje, njegova naučenost ni nič drugega, kakor „uplenjene misli razdraženje“ — misli, ki jo je ugrabil pri geniji ali pa slišal v tolpi samej. Talent ne vodi tolpe, temveč dobrika se jej, tudi ne utrjuje nove mode, nego hodi za modo; kamor veter piše, tja stremlji on. Ko pa nasprotni veter potegne, — precej ga pozabijo, in kaj takega se on na svetu najbolj boji. Včasih kaže se, kakor da bi bil izviren, in porodi o svojem času celo krdelo posnemovalcev; pa ta izvirnost izgine, brž ko jej bliže pogledaš, in pokaže se ali kot rezultat ptujega upliva, ali kot pojavljanje sla-

a kadar njih germanizatorskim načelom ugaja, pa tako dobro vedo za deželne meje in naglašajo, da se Kranjci nemajo mešati v koroške zadeve. Na-dejamo se, da se državnozborna večina ne bode zme-nila za kričanje nemških liberalcev.

Leta 1890. hočejo v Gradci prirediti **štajer-sko** deželno razstavo. Člani raznih korporacij so si že izvolili odbor, ki bode vodil priprave.

Vnanje države.

Skupščina **srbska** bode ustavo nespreme-njeno vsprejela, kakor jo je sklenil odbor. Večina radikalcev je za to, da se nespremenjena vsprejme, le Katič in Tajnič s svojimi pristaši še ugovarjata. Vodja zmernih radikalcev Tavšanovič in Popović si prizadevata, da bi tudi Katiča in Tajniča pregovo-rila, ter bi potem skupščina jednoglasno vsprejela načrt ustave, pa dosedaj je bilo njino prizadevanje zastoj. Najbrž se bodo morali nazadnje zadovoljiti, da bode ustava le z veliko večino vsprejeta. Dne 25. t. m. bila je pri kralji deputacija radikalcev, broječa 120 oseb, da mu je izrekla zahvalo, da se je iz lastne inicijative odločil, dati deželi tako libe-ralno ustavo. Zagotavljala je, da radikalna stranka hoče biti vedno zvesta prestolu in domovini. Kralj je odgovoril, da je preverjen o vernosti in udanosti radikalne stranke in jim je razkladal prednosti nove ustave in zakaj da bi ne mogel privoliti, da bi se načrt ustave še kaj predelal. Kraljev odgovor po-zdravili so z živio-klici. Pri vsprejemu deputacije bili so navzočni ministri in vladni komisariji. To deputacijo je radikalna stranka najbrž zategadel od-poslala, da bi jo kralj potem rajši poklical na kr-milo.

Po velikem prizadevanji je **bolgarska** vlada toliko pogovorila sebranje, da je bilo mogoče voliti predsednika. Voljen je vladni kandidat s 165 glasovi. Kandidat opozicije bivši pravosodni mi-nister, Stojilov, je dobil 83 glasov. Pri tej volitvi se je že pokazalo, da konservativci več ne mislijo podpirati vlade, ampak bodo glasovali z opozicijo.

Umrl je predčera **italijanski** državnik Mancini v svoji vili v Capo di Monte pri Napoli. Pokojnik je bil znan že v petem desetletji kot učitelj prava. Politično delovati je zgodaj začel kot poslanec. V Rattazijevem ministerstvu je bil učni minister, leta 1876. je bil učni in pravosodni mi-nister, 1881. l. mu je Depretis izročil ministerstvo vnanjih zadev. Narod pa ž njegovo vnanjo politiko ni bil zadovoljen in moral je 1885. leta od-stopiti, ko mu je zbornica izrekla nezaupnico. Man-cini bil je prvi, ki je bil začel delati za zblizanje Italije z Nemčijo in Avstrijo. Tedaj zbornica še ni bila za tako politiko, a vzlic temu so nasledniki Mancinijevi hodili po njegovih potih. Pokojnik je bil 71 let star. Žena njegova Lavra Beatrica Mancini, rojena Oliva, umrla mu je pa že 1869. leta.

V senatu **francoskem** se sedaj vrši bud-getna debata. Skoro vsi odstavki vsprejmejo se nespremenjeni, kakor jih je sklenila zbornica. Pri budgetu lepih umetnostij je nekaj govornikov gra-jalo, da se v Odeon gledališči igra neka jako ne-moralna igra. Minister Lockroy je odgovarjal, da je igra eminentno literarna; kar je pa literarno, je redko kedaj nemoralno. Vlada se pa tudi nema utikati v to stvar, ko je to igro že dovolilo cen-zurno oblastvo. Tudi temu je ugovarjal minister, da bi se pobirala ustopenina v muzeje, ker ti zavodi pospešujejo izobraženost in zatorej morajo biti vsa-kemu pristopni.

Železnica je blizu Teherana povozila nekega **Perza**. To pa je prebivalstvo tako razburilo, da so zažgali železniški vlak in je vsled tega več pot-nikov mrtvih. Perzijska vlada je belgijski družbi plačala 100.000 odškodnine za pogorele vagone.

Dopisi.

Z Malega Štajerja 26. decembra. [Izv. dop.] „Neue Freie Presse“ prinesla je dne 25. t. m.

bega ukusa časa; in krdelo posnemovalcev doka-zuje le to, da ima tudi talent svoje stopnje, in manje nadarjeni posnemajo bolje nadarjenega.

Očividno je, da sta genij in talent le skrajni stopnji, nasprotna pola stvarilne moči, in da mora biti mej njima nekaj srednjega. Zares, drugače bi bil umetniški svet zelo ubožen, obstoječ iz samih genijalnih del, okroženih z razvalinami vsakdanjih proizvodov talenta. Ravno nasprotno ohranila nam je zgodovina v vseh sferah človeške delavnosti imena ljudij, kateri neso bili geniji, ne pooblašeni vlastelini svojega časa, a zavoljo tega neso imeli manjšega dejanskega upliva na njega in zato so zavzimali da si le drugo, vendar le častno mesto v hvaležnem spominu potomstva. V umetniški sferi imenujejo take ljudi večje ali velike talente, da jih tako razločujejo od genijev in od navadnih talentov. Pa to nazivanje je dovolj nedoločno. Mi mislimo, da bi bilo bolje, take ljudi imenovati genijalne ta-lente, ker tako nazivanje izrazuje njih sorodnost z genijem in s talentom, in ono sredino, katero za-vzimajo mej tem in onim.

Besede pa ničesa ne pomenijo, ako ne iz-

dopis iz Maribora, s katerim hoče temeljito doka-zati neumestnost slovenskih paralelek na Mariborski gimnaziji. Dotični dopisnik ve iz zanesljivega vira, „dass ein Gutachten von hier an den Landesschul-rath geleitet worden war, welches in ausführlicher Weise das Unthunliche hervorhob . . .“ in ker se je tudi večina deželnega šolskega sveta izrekla proti ustanovitvi slovenskih paralelek na Mariborski gimnaziji, čudi se dopisnik izjavi ministra Gauča v budgetnem odseku, da se bodo te paraleleke otvorile že začetkom šolskega leta 1889/90. — Tudi mi mo-ramo se temu nekoliko čuditi, ali ne radi tega, ker ustreza minister vsaj nekoliko zahtevam slovenskih poslancev, nego radi tega, ker misli minister to ravno v Mariboru, pa tudi samo v Mariboru stori-ti. Ne moremo so ubraniti misli, katero je „Slov. Narod“ izrekel, da hoče minister Gauč potrebo, ali celo umestnost slovenskih paralelek na gimnazijah za Slovence ad absurdum dovesti. Da bi se iz Mari-bora in Gradca v tej zadevi za nas Slovence ugodno poročalo, mi pa nemo pričakovali, kajti „es ent-scheiden hier nicht die Ansichten, sondern die Ab-sichten“, ali tako neugodno poročilo pričakovati je moral tudi minister Gauč. Ako pa hoče vendar ustreči željam slovenskega naroda, čemu je potem v tej zadevi še sploh v Gradci in Mariboru po-vpraševal in čemu ravno v Gradci in Mariboru? Za kaj ne tudi v Gorici, kjer bi najbrže ugodnejši od-govor dobil; zakaj ne v Celji, kjer bi se mu znalo tudi ugodneje odgovoriti? Ali, njegova eksclenca dobro ve, kake prijatelje imajo Slovenci v Gradci, on ve tudi, ali vsaj bi imel vedeti, kdo vodi Ma-riborsko gimnazijo, da je ondu tisti ravnatelj, ki je nekdan pri vsprejemanji novincev tako vestno na-glašal, da bodo morali tisti ki se za Slovence oglase, na teden dve uri dalje v šoli sedeti i. t. d. (Na-štetih je potem toliko kričečih fakt, da jih skoro ne moremo verjeti, še manj pa tiskati. Gosp. do-pisnik bode dobro storil, ako vse navedene pobrob-nosti o paševanji na gimnaziji Mariborski drugim potom spravi naprej. Ured.)

Ako je ministru vse to znano, tedaj si mi paž lahko mislimo, da Gauč slovenskih paralelek v Mariboru ne misli ustanoviti iz ljubezni do sloven-skega naroda; osobito se nam usiljuje ta misel, ako preudarimo, da je v Celji razmerno več slovenskih gimnazijcev, da število dijakov na Mariborski gim-naziji za Steinwenterjevega ravnateljjevanja vedno bolj pojema. Ali Celjska gimnazija ima ravnateljem Slovence, Mariborska pa Nemca, v Celji podpira slovensko mladino jako uspešno „dijaška kuhinja“, v Mariboru pa je „Marburger Zeitung“ že pred par leti slovenskim dijakom napovedala boj, da bi je gmotno uničila. Ako so pri vsem tem po iskrenem mnenji ministra Gauča slovenske paraleleke v Mariboru mogoče, so gotovo tem bolj mogoče v Celji. Nikakor nečemo trditi, da so slovenske pa-raleleke v Mariboru nepotrebne, ali celo neumestne. Ne, nego naopak. Jako potrebne so za razvoj ce-lega slovenskega naroda; celi slovenski narod mora je terjati in slovenska mladina premagala bode vse ovire in zapreke in poskus bo se dobro obnesel, kajti znana je nadarjenost in marljivost slovenskih dečkov, če so samo „Winzersknaben“.

Minister Gauč se je na interpelacije sloven-skih poslancev v tej zadevi večkrat s tem izgo-varjal, da mora še čakati, ali se poskus, katerega

razujejo ideje, dokazujejo njih neobhodno potreb-nost in resničnost. Zatorej moramo opravičiti izraz „genijalni talent“, katerega smo rabili, pokazavši njegov odnošaj k „geniju in talentu“. Genijalni ta-lent razlikuje se od navadnega talenta s tem, da podobno geniju živi svoje lastno življenje, ustvarja svobodno, ne posnemajoč, in na svoja dela pritiska pečat izvirnosti in samostojnosti, in to glede zadr-žaja in oblike. Od genija razlikuje se že po obsegu svojega zadržaja, kateri je pri njem manj občen in bolj specijalen. Zato je genij popolen vlastelina svo-jega časa, kateri nosi na sebi njegovo ime, — tedaj kot upliv genijalnega talenta; in da si je ta upliv tudi močen, razprostrira se vselej le na jedno, naj bo že katero koli stran umetnosti in življenja. Z drugimi besedami: genij zavzima in napolnjuje s seboj vse polje sočasnega mu delovanja; genijalni talent — samo jeden kotič. Kar v geniji sestavlja polnoto njegovega življenja, to je v genijalnem ta-lentu nekaj odblesk genija. Jednaka pa in občna jima je ne glede na vso ogromnost ločeče ju daljave — ravno ta izvirnost in samostojnost, katera rodi množico posnemovalcev, pa ne jednega samostojnega

je naučna uprava s slovenskimi paralelkami na Kranjskem napravila, dobro obnese. Dobro se je obnesel; minister sam je to priznal. Ali, vprašamo, zakaj neče sedaj minister tukaj postopati na isti način, ki se je na Kranjskem že dobro obnesel, zakaj neče uvesti istega učnega načrta, čemu zopet eksperimentovati, da se mora potem zopet čakati na izid eksperimenta?

Nek nov načrt hoče minister Gauč na sloven-skih paralelkah v Mariboru uvesti. Morda istega, katerega priporoča „N. fr. Pr.“ v omenjenem do-pisu, katerega bi baje tudi štajerska gospôda Slo-venecem dovolila, namreč, da se le veronauk utrakvi-stično poučuje. No, mi Slovenci ne potrebujemo koncesij, mi zahtevamo samo svoje pravice, zajam-čene nam po božjih, naravnih in državnih zakonih; dalje pa bi bil utrakvističen pouk v veronauku za Slovence toliko, kakor popolno nemški, osobito ako pomislimo, kako se jednaka naredba na Maribor-skem učiteljišči izvršuje, kjer se veronauk za Slo-venec samo na papirji slovenski predava. Ako vse preudarimo, nam nikdo ne bo zameril bojazni, da hoče njegova eksclenca samo eksperimentovati s slovensko mladino, in to tako dolgo, da bo se res kak poskus saj po poročilih merodajnih gospodov ponesrečil in da bo potem minister imel kak for-malen razlog odpraviti na Štajerskem soglasno, na Kranjskem protiglasno z deželnim šolskim svetom slovenske paraleleke. Našim državnim poslancem je dolžnost zahtevati, da se slovenske paraleleke usta-nove tudi na gimnazijah v Celji, Gorici in Trstu, da se uvede na vseh slovenskih paralelkah isti učni načrt, kakor na Kranjskem, to že radi učnih knjig, in da se naredba pravočasno izda, da odprtje teh paralelek jeseni ne bode iluzorično.

Iz Gradca 24. decembra. [Izv. dop.] V petek dne 21. t. m. promoviran je bil na tukajšnjem vseučilišči g. Jure Buič iz Spljeta doktorjem vsega zdravilstva. Pri tej svečanosti bilo je navzočih mnogo ožjih prijateljev Juretovih kakor tudi znan-cev, koji znajo čez vse ceniti pravo možnost, na-rodno prepričanje ne gledajoč na osobnosti. Na večer zbralo se nas je nad tridesetero v gostilni „zur Kaiserskrone“, da proslavimo ta veličastni dan. Z Dunaja došel je g. dr. Bianchini, rojak slavljence. Kakor običajno vrstila se je napitnica na napitnico, vsaka izrazujoč srčne simpatije do mladega zdrav-nika ter čestitajoč mestu, koje dobi toli vestnega a tudi odločno narodnega moža. G. dr. Buič je specijelno nam Slovincem zelo priljubljen radi njega čistega značaja. On je bil prvi zastopnik akade-mične podružnice Graške pri veliki skupščini v Ljubljani ter je zmerom najognejvejši agitator za ome-njeno društvo. Radi tega mu kličemo i mi: Bog ga poživi! Srečno bodočnost!

S Krškega 24. decembra. [Izv. dop.] Pri-jetno vreme v adventu bilo je za razkopavanje starin zelo ugodno. Zato je g. Pečnik prav pridno delal in razkopaval rimske grobe na polji, kjer je stal Noviodunum, ob cesti proti Veliki vasi, katera je držala iz Noviodunuma proti „Praetorimu Lato-vicorum“. O najdbah na tem kraju, poročali smo že zadnjič. Od 2. dne t. m. razkopaval pa je Pečnik na drugi strani, ob cesti, ki je držala od Novio-dunuma proti Sisku, nekdanjemu velikemu rimskemu mestu. Kacih 200 stopinj od mesta, na njivah pri vasi Brege, na rimske ceste desni strani, razkril je

talenta, katera more posnemati, a ne si usvojiti. Glej v čem se bistveno razlikuje genijalni talent od navadnega. Ta ni nič drugega kakor posredovalec mej genijem in tolpo, kakor neobhodno potreben faktor za lažje občevanje mej njima; nehote poteg-nejo ga ideje genija za seboj in on je potegne iz njih visokega tolpi nedostopnega stališča in tako je približuje razumu prostega naroda. Pod roko ta-lenta se ideje genija tako rekoč pomanjšajo in po-nižajo, ravno s tem pa se tudi podomačijo, posta-nejo vsem razumljive in vsakemu znane. Zatorej izvršuje talent veliko delo; ali v tem slučaju po-stane žrtva lastnega uspeha: bolj ko upoznava in zbližuje tolpo z genijem, dobrodušno misleč, da jo upoznava in zbližuje le s seboj samim, — odvrta se tolpa bolj in bolj od njega, obrača se vedno bolj k geniju samemu, s katerim jej je zdaj že mogoče neposredno občevati. Zvršivši svoje delo po-zabijo se talenti (zato, ker je za tako delo jeden talent premalo, treba je celega krдела talentov): njih imena ostanejo v literarni zgodovini, njih dela pa se bolj ali manj popolnoma pozabijo.

(Konec prih.)

Pečnik novo pokopališče, jednako poprej omenjenemu. Tudi tukaj so vse kosti dobro ohranjene, trupla so ležala večinoma proti severju obrnjena. Izkopali so kacic 50 mrljcev. Starinski predmeti, pri njih najdeni, se pa nekoliko razlikujejo. Okolu vratu nanizani nakit je ves drugačen, veliko lepši. Našli so več lepih igel, dve lepi srebrni zaponi, s čudnimi kjukami, kakeršnih še neso izkopali na Kranjskem, dva zlata uhana (čudno delo), prva na Kranjskem izkopana, dva bronasta uhana, v jednom grobu mal bronast zvonček in marmornato glavo z lepim ohrazom, brado in brkami. Dalje več lepih bronastih zapestnic, vsakovrstno okrašenih, več prstenih posod, steklenih in bronastih zapon. Denarja našlo se je prav malo, kar se ga je pa našlo, je od cesarja Licinija, le redko kateri od Konstantina. Najbogatejši so grobovi deklic, zlasti grob 12letne dekline, nakit v tacih grobovih je lepši in več ga je. Vse izkopane starine poslal je gosp. Pečnik v Ljubljano v muzej, kjer bodo razstavljene in bodo pomnožile itak že prekrasno zbirko. Rečene starine, zlasti uhane in zaponi, so iz 4. do 7. stoletja, spadajo torej že v merovinško dobo in so jako podobni najdbam, izkopanim v Nemčiji, ki se hranijo v muzeji v Mainzu.

Domače stvari.

— (Cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefanija) peljala sta se danes zjutraj s kurirnim vlakom skozi Ljubljano v Opatijo. Vsprejema na kolodvoru ni bilo.

— (Deželni zbor štajerski) imel je včeraj sejo, katere jedini predmet je novo deželno posojilo v znesku 12 milijonov goldinarjev. Dotična predloga izročila se je odseku, obstoječemu iz dvajset članov. Izmej slovenskih poslancev voljena sta v ta odsek gg. Jerman in dr. Radey. Po dežel. odbora predlogi vzelo se bode to posojilo pri Dunajski „Bodenkreditanstalt“. Obrestovalo se bode po 3½% in amortizovalo v 50. letih. Kurs posojilu določen je na 89.50, dežela Štajerska bode torej za izposojenih 12 milijonov v resnici odšteti dobila 10,740.000 gld.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v petek 28. dec. 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanilo prvostolstva. 2. Poročilo odseka za olupšavo mesta a) o prepuščenju naravnega stanovanja mestnemu vrtarskemu pomočniku; b) o popravu mestnega kopališča v Kozelji; c) o napravi rastlinjaka pri Tivoljskem gradu. 3. Stavbinskega odseka poročilo o treh prizivih v stavbinskih stvareh. 4. Policijskega odseka nasveti o mestnega fizikata končnem poročilu glede osepniške epidemije v Ljubljani 1887. in 1888. leta. 5. Občinskega svet. Ivana Hribarja samostalni predlog o premembi imen nekaterih ulic. 6. Občinskega svet. dr. Josipa Stareta samostalni predlog, da je ustanoviti službinsko mesto stavbinskega nadzornika za mestna poslopja. 7. Občinskega svet. Ivana Hribarja samostalni predlog o reorganizaciji mestne blagajnice in mestnega davčnega urada. 8. Obč. svet. Ivana Hribarja samostalni predlog, da se ustanovi in izvoli poseben odsek za izvršitev predpriprav glede uredbe stranišč in kanalizacije.

— (Shod pravnikov,) pri katerem se bode razpravljalo in sklepalo o načrtu pravil novega društva „Pravnik“, bode jutri (v soboto) zvečer „pri Slonu“ v posebnej gostilnični sobi. Ponavljamo tudi, da je shod vsakemu pravniku pristopen in da nikdo ne dobi razven te prijave, še kaj drugega povabila.

— (Slovensko gledališče.) Na mnogostransko zahtevanje igral se bode v nedeljo 30. t. m. „Revček Andrejček“. Kar časa obstoji dramatično društvo, predstavljala se ni še nobena igra s tolikim uspehom i petkrat v teku jednega leta, kakor „Revček Andrejček“. Prepričani smo, da tudi v nedeljo, ko se poslovi beloglavi dobrovoljček za zmirom od tesnega čitalniškega odra, ne bode manjkalo obiskovalcev.

— (Pisateljskega društva) zabavni večer) je jutri dne 29. t. m. zvečer v čitalnični restavraciji.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v ponedeljek 31. t. m. v restavraciji hôtela „Evropa“ Silvestrov večer z jako zanimivim vspešnim, kojega priobčimo jutri. Ustop za ude prost, neudje plačajo 30 kr. za osobo. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Klub slovenskih biciklistov) ima v soboto dne 29. t. m. svoj „jour-fixe“ v steklenem salonu čitalnične restavracije. Vsopred: Razgovor, petje, sviranje. Najuljudnejše vabita k mnogobrojnej udeležbi vse člane društva in vse prijatelje kolesarjev reditelja gg.: Ivo Novakovič in Uroš Krsnik.

— (Umrli) je danes zjutraj ob 9. uri po dolgem mučnem trpljenju gospa baronovka Ana Lazzarini, rojena grofica Brandis, 71 let stara na svojem posestvu blizu Maribora. Ranjka je bila druga soproga posestnika Smledniške graščine in je mati sedanjega posestnika graščine barona Henrika Lazzarini-ja. Bila je jako pobožna in dobrotljiva gospa, podpornica revnih in vseh dobrodelnih društev. Truplo se bode prepeljalo iz Maribora v Ljubljano in pokopalo v družbinski rakvi v Smeledniku.

— (V Pulji) umrl je dne 22. t. m. pomorski župnik in častni kanonik g. Janez Grmek, ki je uspešno služboval nad 40 let na morji in v bolnici.

— („Živela odkritosrčnost!“) Pod tem naslovom zakadil se je včerajšnji „Slovenec“ zopet v naš list. Povod dala mu je neka opazka dr. Ahasvera o „lourdskih čudežih“ in pa naša notica o nagli smrti neke gospe pri maši v „protestantski cerkvi“. Radi priznavamo, da se je našemu poročevalcu kaj človeškega pripetilo, da bi bil imel mesto „maša“ pisati „daritev“, ali pa še bolj splošno „cerkveno opravilo“. Toda, ker g. poročevalca dobro poznamo in vemo, da se za cerkvena opravila v „protestantski cerkvi“ krvavo malo briga, mu te hibe ne štejemo v zlo in prav vesel nas, če so gospodje v „Katoliški Tiskarni“ glede protestantskih cerkvenih opravil bolje podkovani. Ne zavidamo jih na tej „učenosti“, ki pa ni družega, nego petelinja bojevitost. Saj še ni dolgo temu, ko so isti „učeni“ gospodje za nemški „Thurmseilkünster“ izumili gorostasni izraz „izdelovatelj stolpov“.

— (Kranjska stavbinska družba) nas je naprosila popraviti opazko v „Nedeljskem pismu“ tako, da so se izplačale primerne vsote na račun prisluzka vsem onim podpovzetnikom nove vojašnice, kateri so svoje terjatve pri družbi naznanili in ji dotične račune predložili.

— (Gosp. Rendič,) slavni v Trstu bivajoči kipar, razstavil je te dni krasno izdelan doprsni kip črnogorske kneginje Milene od kararskega marmorja. Tržaški listi soglasno hvalijo dovršeni umotvor, ki se bode odposlal na razstavo v Peterburg, kjer si bode Rendič stekel novo slavo.

— (Napredek domačega tiskarstva in knjigoveštva.) Knjiga „Pobratimi“, dasi je precej obširna, bila je v malone šestih tednih tiskana, trdo vezana in razposlana, kar je v čast tiskarni in knjigovozcem Ljubljanskim.

— (S Krškega) nam piše odlični rodoljub, da je poslanih dvajset zvezkov romana „Pobratimi“ bilo v prvem dnevu prodanih, kar je vesel dokaz rastoče narodne zavesti in množčega se narodnega razumnitva v Krškem mestu. Gospod dopisnik želi „Pobratimom“ skoro družega natisa, ki pa naj bi imel še 200 strani več. Naj bi drugod posnemali Krško mesto in tako omogočili, da „Narodna knjižnica“ skratka izdā drugi zvezek, kar se more le zgoditi, ako bode slovensko občinstvo gmotno podpiralo to podjetje s kupovanjem knjig. S takozvanimi „Gratisblitzeri“, kateri časnike čitajo le v čitalnicah in bralnih društvih, sami pa si nobenega ne naročijo, in kateri si knjige le izposojujejo, namesto da bi si jih sami kupovali, je malo pomagano našemu slovstvu.

— (Dopis iz Slovenske Bistrice,) ki smo ga nedavno priobčili, je silno razkačil „Deutsche Wacht“. Skovala je strasten dopis proti dozdevnemu dopisniku našemu, v katerem je vse polno jako krepkih izrazov, kakor: „Wendische Hetzer, wendische Specialdenuncianten, Russenmoniteur, dunkler Ehrenmann, Wichtelmännchen, Banditenhut, Strauchritter, Knutenpropaganda“ i. t. d. Kakor se vidi gospodje lahko uspešno teknujejo z Dunajskimi branjevkami.

— (Iz Trsta) odplul je včeraj Lloydov parobrod „Medusa“ v Brazilijo. Odpeljal je 739 izseljencev, mej njimi nad 400 Avstrijcev. Mej poslednjimi bilo je tudi slovenskih rodbin s Primorskega in Notranjskega. Svarila oblastev bila so torej brezuspešna.

— (Šaleška čitalnica) ima svoj letošnji redni občni zbor v sredo dne 2. januarja 1889 ob

3. uri popoldne v čitalnici v Šostanji s sledečim vspešnim: I. Poročilo odborovo. II. Volitev novega odbora. III. Nasveti. IV. Prosta zabava. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Vrhniška čitalnica) ima v nedeljo dne 30. t. m. ob 5. uri popoldne svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 27. decembra. Senat odobril ves proračun z 214 proti 16 glasom.

Berolin 27. decembra. „Kreuzzeitung“ ima iz Londona vest, da je ruska vlada sklenila, na perzijski meji postaviti velike barake za kazaško garnizijo.

Rim 27. decembra. „Agenzia Stefani“ potrjuje, da tuniška vlada zahteva, da se morajo vsi inostranski uradniki naturalizovati za Francoze ali pa Tuneze, sicer se bodo odpustili. Kakor „Opinione“ piše, stopila je Italija zaradi tega že z Anglijo v dogovor in obvestila osrednje vlasti o tem dohodku.

Carigrad 27. decembra. Včeraj zvečer skočil je kurirni vlak pri Liles-Bergasu s tiru. Nihče poškodovan.

Dunaj 28. decembra. „Fremdenblatt“ javlja, da je cesar namestniku grofu Badeniju, upravnega sodišča senatskemu predsedniku, Lemayer-ju in državnemu poslancu grofu Kinskemu podelil dostojanstva tajnih svetnikov.

Pariz 28. decembra. Morilec Prado bil danes zjutraj obglavljen.

Razne vesti.

* (Novo dvorno gledališče na Dunaji) je krasno poslopje, a pri svoji krasoti ima toliko nedostatkov, da ni za rabo. Komisija sestavljena v ta namen, da se posvetuje, kako odpraviti stavbinske hibe in pomankljivosti, našla je petindvajset nedostatkov, tikajočih se sedežev, lož, galerije in stranskih prostorov. Kakor se čuje, ne bode preostajalo drugega nego prezidati in preurediti novo gledališče. Dela pa bode toliko, da običajne počitnice ne bodo zadostovale. Šaljivi listi Dunajski imajo pri tem gledališču veliko gradiva za svoje dovtype.

* (Samomor.) Iz Budimpešte se brzojavlja 26. t. m. Gospa Gonda, soproga tukajšnjega imenitnega uradnika in zaradi svoje izvanredne lepote v obče lobožovana 22letna krasotica, končala si je včeraj na grozen način svoje mlado življenje. Najela je namreč cesarsko kopel in si ondukaj zapodila tri krogle, jedno v glavo, drugo v prsi in tretjo v spodnji del telesa. Zgrudila se je takoj mrtva na tla in krvaveč na vsem telesu izdihnila svojo dušo. Poklicani zdravnik našel je nesrečnico že mrtvo. Kaj je dalo povod samomoru obče spoštovane in navidezno srečne gospé, še ni dognano. Vsakdo obžaluje tužno smrt nesrečne lepote.

Zahvala in prošnja.

„Mir“ je jedino glasilo Slovencev na Koroškem. Brez njega bi ne bilo narodnega gibanja mej koroškimi Slovenci. Skoro v 3000 iztisih je romal „Mir“ letos po Slovenskem. Pripomogli so temu blagi rodoljubi, ki so prišli na pomoč našemu listu z naročnino, dopisovanjem in denarno podporo. Ni nam bilo mogoče zahvaljevati se dobrotnikom vsakemu posebej. Zatorej izrekujemo na tem mestu svojo najprisrčnejšo zahvalo vsem naročnikom, podpornikom in dobrotnikom, ki so gmotno in duševno podpirali naš list.

K tej zahvali pa pristavimo nekatere srčne prošnje:

1. da nobeden iz dosedanjih naročnikov, dobrotnikov, dopisnikov in podpornikov ne izostane tudi v prihodnjem letu;

2. da si vsak po svoji moči prizadeva, nove naročnike za „Mir“ pridobiti;

3. da rodoljubi kmetom, ki ne vejo, kako se je obnašati pri pošiljati denarjev, pomagajo pri naročevanju;

4. naj vsak novi naročnik blagovoljno pristavi, da je nov naročnik. Tako se opravištvu veliko nepotrebnega dela prihrani. Povsod naj se pristavi tudi pošta, po kateri želi naročnik „Mir“ prejemati;

5. naročnina naj se blagovolji pošiljati v Celovec pod napisom: **Opravištvno „Mira“.**

Slovenci! Tisti časi so minuli, ko se kmetu in marsikateremu drugemu ni bilo treba brigati za to, kar se po svetu godi. Od vseh strani vam ponujajo zdaj liste, ki so sovražni katoliški cerkvi in slovenski besedi. Ne segajte po njih! To bi bilo v vašo pogubo. Sramota je za vsako verno slovensko družino, ako podpira nemško-liberalne liste, naj se imenujejo kakor hočejo. Naročujte si „Mir“, ki bo vam za 1 gld. 24 kr. celo leto podajal zdrav pouk o političnih, verskih, narodnih in gospodarstvenih rečeh.

Vsem bralcem „Mira“ pa želimo vesele praznike.

Lastnik in izdatelj „Mira“.

Signuren zdravljen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slasti do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetoji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-17)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-297)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Št. 20.417.

Javna zahvala.

P. n. gospodje: Otokar Faulk, Ivan Globočnik in Fran Pirker so od svojih zemljišč poleg Travnjskih ulic mestnej občini Ljubljanske brezplačno odstopili toliko sveta, kolikor ga ista potrebuje za razširjenje Travnjskih ulic.

Na tem obdekoristnem činu bodi omenjenim gospodom izražena javna zahvala.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 21. dan decembra 1888.

Župan: Grasselli.

Št. 165.

Zahvala.

Milostivi gospod knez in biskup dr. Jakob Missia je blagovolil izročiti mi stoipetdeset goldinarjev za uboge. Uoam si v imenu obdarovanih siromakov izrekati javno najtoplejšo zahvalo preblagemu dobrotniku.

V Ljubljani, 24. dan decembra 1888.

Župan: Grasselli.

Zahvala.

Blagorodne Metliške gospe kupile so za tukajšnje šolske zastavo dragocen rudeč trak z napisom: Šolske mladine Metliške gospe — V spomin 40letnega vladanja Nj. Vel. presvetlega cesarja Frana Josipa I 1888.

Za ta blagi dar se vsem blagorodnim dariteljicam, posebno pa gospema Guštinovej in Gangl-novej in gospodični učiteljici Parmi, v svojem in v imenu učeče se mladine na tem mestu prav srčno zahvaljujem.

V Metliki, v 26. dan decembra 1888.

Andrej Šest,
nadučitelj.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. dec.	7. zjutraj	737.6 mm.	-0.6° C	sl. sev.	d. jas.	3.90 mm.
	2. popol.	736.7 mm.	6.4° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.7 mm.	6.0° C	sl. jz.	obl.	dežja.
27. dec.	7. zjutraj	737.5 mm.	4.4° C	sl. sszh.	dež.	5.00 mm.
	2. popol.	739.1 mm.	5.2° C	sl. szh.	dež.	dežja.
	9. zvečer	740.2 mm.	3.4° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 3.9° in 4.3°, za 6.7° in 7.1° nad normalom.

Tujci:

23. decembra.

Pri Slonu: Blau iz Kaniže. — Perlić iz Siska. — Ghenardini iz Pulja. — Lambert iz Celovca. — Stentzky iz Gradca. — Eisler. Oesterreicher z Dunaja.

Pri Malici: Pfeifer z Vrhnike. — Nasatto iz Beljaka.

Pri južnem kolodvoru: Zagorjan iz Pudol. — Kern iz Trsta. — Schiller iz Beljaka.

Pri avstrijskem cesarji: Gaischin iz Maidlinga. — Perlehter iz Mattensdorfa. — Ruprecht iz Lukovce. — Werdin iz Kranja.

Pri bavarskem dvoru: Greibl iz Beljaka. — Wilfan iz Trga na Koroškem. — Krašovic iz Starega trga.

Umrli so v Ljubljani:

24. decembra: Pavle Bergant, tekavec, 49 let, Ulice na Grad št. 12, za otrpjenjem možgan.

25. decembra: Matija Rogina, delavec, 25 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko.

26. decembra: Jožef Bezek, delavčev sin, 18 dni, Opekarska cesta št. 37, za bo-žjasjo. — Urša Skubic, delavčeva žena, 67 let, Reber št. 4, za Brighijevo boleznijo na ledji. — Janez Potočnik, dijak, 12 let, Trnovske ulice št. 7, za legarjem.

27. decembra: Apolonija Jerančič, gostija, 81 let, sv. Petra cesta št. 77, za mr-tvoudom. — Marija Brunčič, črevljarjeva hči, 4½, mesec. Reber št. 5, za sušico.

V deželnej bolnici:

23. decembra: Jernej Jeršek, delavec, 68 let, za pljučnim emfizemom. — Urša Janežič, delavka, 53 let, za otrpjenjem srca.

24. decembra: Anton Gradišar, dela-vec, 17 let, za mrlzico. — Matija Drak-sler, delavec, 60 let, za pljučnico.

26. decembra: Miha Meden, gostaç, 58 let, za črevesnim katarom.

Dunajska borza

dné 28 decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.05	82.15
Srebrna renta	82.75	82.85
Zlata renta	109.85	109.85
5% marcna renta	97.60	97.65
Akcije narodne banke	875.—	875.—
Kreditne akcije	309.60	310.90
London	120.85	120.7
Napol.	9.54	9.53
C. kr. cekini	5.73	5.72
Nemške marke	59.22½	59.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	171
Ogerska zlata renta 4%	102	05
Ogerska papirna renta 5%	93	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	122	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	118
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.	223	—

Zahvala.

Vsem onim, kateri so v bolezni, o smrti in pri pogrebu nepozabljivega nam ranjcega, gospoda

PETRA KRAIGHER-JA,

trgovca in posestnika v Hrašah,

skazali bodi si katerim koli načinom svoje so-čutje, izrekamo tem potom našo najiskrenejšo za-hvalo na njih tolažbi.

V Hrašah pri Postojini, 27. decembra 1888.

(882)

Žaluoja rodbina.

Dva učenca

vsprejmeta se takoj v neko večjo prodajal-nico z mešanim blagom na Dolenjskem.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (835-12)

Novozidana hiša,

čavka prosta, zelo pripravna za vsakovrstno podjetje, v živahnem delu mesta v Ljubljani, proda se iz proste roke. — Natančneje pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (880-1)

Najnovejšo leposlovno delo!
NARODNA KNJIŽNICA.
I. ZVEZEK.
POBRATIMI.
Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.
Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.
Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v družih knjigarnah.

Za novoletna darila

priporočam

POEZIJE

SIM. GREGORČIČ-A.

II. zvezek.

Elegantno vezane z zlato obrezo, z bogato pozla-čeno sprednjo stranjo in hrbtno po 1 gld. 60 kr., po pošti 5 kr. več. Broširane po 1 gld., po pošti 5 kr. več. (869-5)

FRANJO DEŽMAN,

knjigovezec, Sv. Petra cesta h. št. 6, Ljubljana.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mo-jega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska po-vest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz do-mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Ta-tenbah. Izviren historičen roman iz sedem-najstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naroči-lih velja poštšina za posamični neve-zani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset iz-vodov.

Prodajajo se v

(37-23)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

KMETOVALEC.

Ilustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“.

Uradno glasilo

c. kr. kmetijske družbe vojvodine kranjske.

Urejuje Gustav Pirc, družbeni tajnik.

„Kmetovalec“ izhaja 15. in zadnji dan v mesecu ter stoji s prilogo vred 2 gld., za gg. učitelje in ljudske knjižnice pa le 1 gld. na leto. — Udje c. kr. kmetijske družbe kranjske dobivajo list brezplačno.

Inserati (oznanila) zaračunajo se po nastopni ceni: Inserat na celi strani 16 gld., na ½ strani 8 gld., na ¼ strani 5 gld. in na 1/8 strani 3 gld. Pri večih naro-čilih velik rabat. Družabnikom izdatno ceneje. Vse inserate zunaj Kranjskega sprejemata le Haasenstein & Vogler na Dunaji (Wien, I., Wallfischgasse Nr. 10).

Vsa pisma, naročila in reklamacije pošiljati je c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5.

Z l. 1889. nastopi „KMETOVALEC“ VI. letnik. „KMETOVALEC“ je edini večji gospodarski list in ob enem najcenejši, zato ni čuda, ako je med najbolj razširjenimi slovenskimi listi. V l. 1888. prinesel je „KMETOVALEC“ na 212 straneh velike oblike 80 večih in 105 manjših gospodarskih in sicer poljedel-skih, živinarskih, vinarskih in gozdnarskih člankov, nad 135 splošno zanimivih odgovorov na gospodarska vprašanja, katera so stavili naročniki uredništvu, blizu 175 gospodarskih novic i. t. d. To berilo razjasnjevalo je 50 podob. „VRTNAR“ je poseben vrtnarski strokovni list, katerega dobivajo naročniki „KMETOVALCA“ zastonj. „VRTNAR“ je prinesel l. 1888. na 96 straneh velike osmerke dane za naprednega kmetovalca tako važno, da ne sme biti slovenskega gospodarja brez teh koristnih listov. „KMETOVALEC“ s prilogo „VRTNAR“ stoji na leto 2 gld., gg. učitelji plačajo pa le polovico. Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo „KMETOVALCA“ zastonj. — Naročila sprejema c. kr. kmetijska družba v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobijo vse izšle številke. (874-1)